

تأثیر خصوصی‌سازی در بهره‌وری نیروی کار و سودآوری شرکت‌های واگذارشده در ایران

ابراهیم التجائی*

بهروز عباس‌زاده**

چکیده

در خصوصی‌سازی اهداف مهمی در حوزه‌های مالی و اقتصادی دنبال می‌شود. از این‌رو، لازم است که دستیابی به این اهداف و نتایج همواره ارزیابی شود، در این صورت، دولتها می‌توانند با آگاهی بیشتری سیاست واگذاری مالکیت و مدیریت بنگاه‌های اقتصادی دولتی به بخش خصوصی را تعقیب کنند. هدف اصلی این پژوهش نیز بررسی تأثیر خصوصی‌سازی در عملکرد مالی و اقتصادی شرکت‌های واگذارشده در ایران است. بدین‌منظور، در این پژوهش نخست دو شاخص سودآوری و بهره‌وری نیروی کار بهمنزله مشخصه‌های عملکرد مالی و اقتصادی شرکت‌های واگذارشده معرفی شدن؛ آن‌گاه، با بررسی صورت‌های مالی سالیانه شرکت‌هایی که حداقل ۵۱ درصد از سهام آن‌ها از طریق عرضه عمومی در بورس یا مزایده در بازه زمانی ۱۳۷۹-۱۳۸۹ به بخش خصوصی واگذار شده‌اند، ۲۲ شرکت، که داده‌های در دسترس برای آن‌ها قابل‌حصول‌تر بود و فرایند خصوصی‌سازی در آن‌ها بهنحو مطلوبی انجام شده بود، بهمنزله نمونه آماری این تحقیق برگزیده و بررسی شده‌اند. یافته‌های این مقاله، که با دو روش ناپارامتری استنتاج آماری (از جمله آزمون رتبه علامت‌دار ویلکاکسون) و مدل اقتصادستنجدی داده‌های پانل به‌دست آمده، نشان می‌دهد که میان عملکرد شرکت‌ها از لحاظ سودآوری و بهره‌وری در دوره‌های قبل و بعداز خصوصی‌سازی تفاوت معناداری وجود دارد و خصوصی‌سازی عملکرد شرکت‌های یادشده را بهبود داده است.

* دانشیار پژوهشکله اقتصاد، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، e.eltejaei@gmail.com

** کارشناس ارشد علوم اقتصادی (نویسنده مسئول)، b.abbaszadeh@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۷/۱۳، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۹/۱۱

کلیدواژه‌ها: خصوصی‌سازی، بهره‌وری، سودآوری، داده‌های پانل، آزمون ویلکاکسون، اقتصاد ایران.

طبقه‌بندی JEL: C33, D24, L33

۱. مقدمه

سیاست خصوصی‌سازی، در دهه‌های اخیر، به گونه‌ای چشم‌گیر در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه بی‌گیری و اجرا شده است. نتایج مطلوب اجرای این سیاست در کشورهای توسعه‌یافته، فروپاشی سیستم‌های اقتصادی کاملاً متمرکز و دولتی، و سیاست‌های سازمان‌های اقتصادی بین‌المللی، از قبیل صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی، موجب شده‌اند که این سیاست از برنامه‌های اساسی اصلاح ساختار اقتصادی در بیش‌تر کشورهای جهان، به‌ویژه کشورهای در حال توسعه، به شمار آید و به طور جدی پی‌گیری و اجرا شود. خصوصی‌سازی در واقع سیاستی درجهت تعادل‌بخشیدن به عملکرد دولت در مقایسه با دیگر بخش‌های اقتصادی است. بنابر گفته طرف‌داران خصوصی‌سازی، اجرای این سیاست در کوتاه‌مدت افزایش درآمد دولت از محل فروش بنگاه‌های دولتی و کاهش کسر بودجه را موجب می‌شود و در بلند‌مدت به پیش‌رفت فناوری، افزایش کارآیی، و ایجاد بخش خصوصی قوی و تقویت آن می‌انجامد. خصوصی‌سازی با فراهم‌کردن فضای رقابت و بسط سازوکار حاکم بر بازار همه فعالان اقتصادی، بنگاه‌ها، و واحدهای خصوصی را وامی دارد تا عملکرد کارآتری در مقایسه با بخش دولتی داشته باشند. درنتیجه، از مهم‌ترین اهداف اجرای برنامه خصوصی‌سازی بهبود عملکرد بنگاه‌های اقتصادی واگذارشده به بخش غیردولتی است.

نخستین پرسشی که درباره برنامه‌های خصوصی‌سازی می‌توان مطرح کرد این است که واگذاری شرکت‌های دولتی با چه هدف‌هایی انجام می‌شود؟ از اهداف اقتصادی خصوصی‌سازی می‌توان افزایش بهره‌وری، تقویت اقتصاد بازار آزاد، و تقویت و توسعه بازار سرمایه را نام برد و از اهداف مالی خصوصی‌سازی نیز می‌توان به افزایش سودآوری شرکت، افزایش ثروت سهام‌داران، کسب درآمد، و کاهش بار مالی دولت اشاره کرد. از این‌رو، در تحقیق حاضر، در پی پاسخ به این پرسشنامه‌ایم که «اجرای برنامه‌های خصوصی‌سازی در سال‌های اخیر تا چه اندازه توانسته است بهره‌وری نیروی کار و سودآوری را در شرکت‌های واگذارشده متأثر سازد؟» به‌دلیل این موضوع، در این پژوهش

فرضیه اصلی این است که خصوصی‌سازی شرکت‌های دولتی افزایش بهره‌وری نیروی کار و سودآوری آن‌ها را موجب شده است.

برای آزمون فرضیه یادشده سعی شد تا از حداقل اطلاعاتی که در دسترس است بهره گرفته شود و بدین منظور، با توجه به اطلاعات فعلی در بخش‌های گوناگون سازمان خصوصی‌سازی و سازمان بورس اوراق بهادار تهران، همه آمارهای واگذاری و صورت‌های مالی حساب‌رسی شده شرکت‌ها تا پایان سال ۱۳۸۹ مطالعه و بررسی شدند و درنهایت ۲۲ شرکت، که حداقل ۵۱ درصد از سهام آن‌ها به بخش غیردولتی واگذار شده بود، در تواتر سالیانه و در بازه زمانی ۱۳۷۹-۱۳۸۹ بهمنه نمونه آماری این تحقیق انتخاب شدند.

گردآوری نشدن آمار و اطلاعات به دست سازمان‌های مربوط و نیز ارائه نشدن اطلاعات از سوی شرکت‌ها، بهویژه در دوره پس از خصوصی‌سازی، مانع بزرگی بر سر راه تحلیل واقع‌بینانه و همه‌جانبه تأثیرات خصوصی‌سازی در فرایند فعالیت شرکت‌های واگذارشده پدید آورده بود. این عامل باعث شد که جمع‌آوری اطلاعات شرکت‌ها چندین ماه به درازا بکشد و درنهایت نیز همین محدودیت باعث کاهش حجم نمونه آماری شد.

در ادامه بررسی و در قسمت دوم این مقاله، نگاهی اجمالی به مفاهیم و مبانی نظری درباره خصوصی‌سازی خواهیم انداخت؛ در قسمت سوم، پس از بیان روش تحقیق به تعریف متغیرها و تصريح و تخمین الگوی اقتصادسنجی می‌پردازیم؛ و در بخش پایانی درباره یافته‌های پژوهش بحث خواهیم کرد.

۲. مبانی نظری تحقیق

در فرهنگ لغت اقتصادی پالگریو (Palgrave) واژه خصوصی‌سازی (privatization) این گونه تعریف شده است: خصوصی‌سازی انتقال دارایی از مالکیت عمومی به مالکیت خصوصی یا واگذاری کنترل کاربری‌های خدماتی به بخش خصوصی است که این سیاست از سال ۱۹۸۰ به بعد به طور فزاینده‌ای در بیشتر نقاط جهان به کار برده شده است (Hanke 1996: 976). در تعریفی دیگر، خصوصی‌سازی وسیله‌ای است برای بهبود بهره‌وری و افزایش کارآیی در سطح اقتصاد یک کشور که نهایتاً به رشد اقتصادی آن کشور می‌انجامد (Munari et al. 2002: 31). هم‌چنین در مرجعی دیگر خصوصی‌سازی وسیله‌ای برای بهبود عملکرد فعالیت‌های اقتصادی از طریق افزایش نقش نیروهای بازار تعریف شده است درصورتی که دست کم ۵۰ درصد سهام مؤسسه‌ها و بنگاه‌های اقتصادی دولتی به بخش خصوصی یا غیردولتی واگذار شود (Beeasly and Littlechild 1983: 19).

۱.۲ خصوصی‌سازی و سودآوری

از نتایج مهمی که انتظار داریم اجرای سیاست خصوصی‌سازی به‌دلیل داشته باشد افزایش سودآوری بنگاه‌های واگذارشده است. عوامل متعددی باعث این انتظار می‌شود که مهم‌ترین آن «انگیزه بیش‌تر برای کاهش هزینه‌ها» در شرکت‌های خصوصی در قیاس با شرکت‌های دولتی است. شلیفر (Shleifer 1998: 133-150) نیز به این موضوع اشاره می‌کند و با استناد به آن اقتصاد سرمایه‌داری را برتر از اقتصاد سوسیالیستی می‌داند. در یک شرکت خصوصی منفعت هر اقدامی که درجهٔ افزایش درآمدها یا کاهش هزینه‌های شرکت انجام شود، به صورت مستقیم یا غیرمستقیم، عاید مالکان و کارکنان آن شرکت می‌شود؛ از این‌رو، مالکان و کارکنان شرکت‌های خصوصی در مقایسه با شرکت‌های دولتی انگیزه‌هایی به مراتب قوی‌تر برای حداکثرسازی سود دارند.

وابسته بودن به بودجهٔ دولتی را نیز باید از عوامل مهم نبود سودآوری مناسب بنگاه‌های دولتی دانست. دولتها دربرابر بنگاه‌های خود محدودیت‌های بودجه‌ای نرم (soft budget constraints) را به کار می‌برند؛ بدین معناکه، به علت هزینه‌های سیاسی ناشی از اعلام ورشکستگی بنگاه‌های اقتصادی، دولتها برای مقابله با مشکلات مالی و سودآوری پایین آن‌ها بودجهٔ بیش‌تری به بنگاه‌ها اختصاص می‌دهند و درنتیجه باعث کاهش نگرانی بنگاه‌ها از بابت نبود سودآوری و ورشکستگی می‌شوند (Fredman et al. 2000).

عوامل یادشده باعث این انتظار می‌شود که با اجرای سیاست خصوصی‌سازی از لحاظ مالی و از جنبهٔ سودآوری شاهد بهبود عملکرد شرکت‌ها باشیم. این موضوع با مطالعات فراوانی، که مواردی از آن در ادامه بحث بیان خواهد شد، به اثبات رسیده است.

مطالعهٔ مگینسون و دیگران (Magginson et al. 1994: 403-452)، که در نوع خود از گسترده‌ترین و جامع‌ترین تحقیقات در زمینهٔ خصوصی‌سازی است، از افزایش بسیار شاخص‌های سودآوری، کارآیی، و نسبت سود به فروش شرکت‌ها پس از خصوصی‌سازی حکایت می‌کند. بوبکری و کاست (Boubakri and Cosst 1998: 1081-1110) نیز در بررسی ۷۹ شرکت تازه‌خصوصی‌شده در ۲۱ کشور در حال توسعه، که از روش مگینسون و دیگران بهره برده بودند، به نتایجی مشابه نتایج پژوهش مگینسون رسیدند. دوئنتر و مالاتستا (Dewenter and Malatesta 2000: 320-334) در بررسی عملکرد مالی ۵۰۰ شرکت از بزرگ‌ترین شرکت‌های بین‌المللی دریافت‌هایند که شرکت‌های خصوصی، در حدی چشم‌گیر، سودآورتر از بنگاه‌های دولتی‌اند و هم‌چنین میزان بدھی شرکت‌های

۵ تأثیر خصوصی‌سازی در بهره‌وری نیروی کار و سودآوری شرکت‌های ...

خصوصی بسیار کم تر و میزان بهره‌گیری آن‌ها از نیروی کار در تولید پایین‌تر است. مطالعه عمران (Omran 2003) برای نظام بانکی مصر و مطالعه هاکرو و اکرم (Hakro and Akram 2009: 70-86) برای کشور پاکستان نیز افزایشی را در شاخص‌های مالی از جمله سودآوری نشان نمی‌دهند.

بردمن و دیگران (Boardman et al. 2013: 19-30) با داده‌های سال‌های ۱۹۹۰-۲۰۱۱ بازیاری حمل و نقل صنعت ریلی برای شرکت راه‌آهن ملی کانادا را بررسی کردند. نتایج این تحقیق نشان دهنده بهبود معنادار متغیرهای فروش، سرمایه‌گذاری، سودآوری، بهره‌وری، سود تقسیمی، و مالیات پرداختی است، ضمن آن‌که حاکی از کاهش آمار اشتغال در دوره بعداز خصوصی‌سازی هم بوده است.

اوچینگ و احمد (Ochieng and Ahmed 2014: 10-26) در بررسی تأثیر خصوصی‌سازی در خطوط هوایی کنیا با دو روش توصیفی و کمی و با بهره‌گیری از نسبت‌های نقدینگی، بدھی، سودآوری، و گرددش دارایی‌ها این نسبت‌ها را برای دوره‌های قبل و بعداز خصوصی‌سازی در فاصله سال‌های ۱۹۹۰-۲۰۱۲ تحلیل کرده‌اند. نتایج این دو محقق حاکی از بهبود معنادار نسبت‌های یادشده است و کاهش اشتغال را در دوره پس از خصوصی‌سازی نشان می‌دهد.

۲.۲ خصوصی‌سازی و بهره‌وری

عموماً یکی از مهم‌ترین اهداف و آثار خصوصی‌سازی افزایش بهره‌وری عوامل تولید، بهویژه نیروی کار، در نظر گرفته می‌شود. بنابراین، برای ارزیابی عملکرد اقتصادی سیاست خصوصی‌سازی می‌توان از شاخص بهره‌وری نیروی کار به صورت نسبت ارزش افزوده یا ارزش فروش شرکت به شمار کارکنان آن استفاده کرد. این نسبت می‌تواند از عواملی مانند ساختار مالکیت و مدیریت، شرایط رقابت، روحیه محیط کار، تأثیرات قیمت، تقاضا برای محصول، و تولید بیشتر تأثیر پذیرد.

رقابتی کردن بازار اصلی مهم است که در جریان خصوصی‌سازی در عملکرد اقتصادی بنگاه‌ها و بهره‌وری عوامل تولید تأثیر می‌گذارد. کارلین و دیگران (Carlin et al. 2001) تأثیر شرایط رقابتی در بهبود عملکرد را حتی از ساختار مالکیت هم مهم‌تر می‌دانند. از این‌دیدگاه، در غیاب عامل رقابت تغییر صرف مالکیت، در صورتی که قدرت‌های انحصاری حفظ شوند، هیچ‌گاه به بهبود بهره‌وری نخواهد انجامید، زیرا سازوکارهای لازم

برای آن که قیمت‌ها در بلندمدت در سطح هزینهٔ نهایی تولید قرار گیرند فراهم نخواهد شد و خصوصی‌سازی نتایج مطلوبی را بهار نخواهد آورد. انتظار داریم که با خصوصی‌سازی شرکت‌های دولتی رقابت در آن‌ها افزایش یابد و، به تبع آن، شاهد افزایش بهره‌وری عوامل تولید باشیم و افزایش بهره‌وری نیز موجب افزایش رشد اقتصادی و افزایش درآمد سرانه در کشور خواهد شد.

علاوه بر ضعف در مقررات حامی بهره‌وری و نبود رقابت، مازاد نیروی کار نیز از عوامل مهم کاهش بهره‌وری است، زیرا در بسیاری از کشورهای در حال توسعه بنگاه‌های دولتی به عمل حمایت‌های دولتی در مقابل رقابت و نیز بهره‌مندی از یارانه‌های دولتی افراد زیادی را با پرداخت حقوق و مزایای بالاتر از همتایان آن‌ها در بخش خصوصی استخدام می‌کنند که این عمل با قراردادهای کاری انعطاف‌ناپذیر به بهره‌وری پایین و هزینه‌های بیش از حد نیروی کار می‌انجامد (کیکری ۱۳۸۸).

بارتل و هریسون (Bartel and Harrison 2002) در بررسی‌های خود دریافتند که ۶۰ درصد خصوصی‌سازی یک بنگاه کاملاً دولتی سبب رشد بهره‌وری کل عوامل تولید تا ۴ درصد خواهد شد، ولی محققان دیگری از جمله بُردمون و وینینگ به این نتیجه رسیدند که خصوصی‌سازی بخشی تأثیر ناچیزی در رشد بهره‌وری در بلندمدت دارد و دست یابی به منافع منوط به خصوصی‌سازی کامل است.

در تحقیق لاپورتا و لوپز دوسیلان (La Porta and López-de-Silanes 1999: 1193-1242) درباره ۲۱۸ شرکت مکزیکی نشان داده شد که پس از خصوصی‌سازی شاخص «فروشن سرانه» تقریباً دوبرابر شده و شاخص «تعداد کارکنان» در شرکت‌های واگذارشده ۳۱ درصد کاهش یافته است. از دیدگاه این محققان، مهم‌ترین عامل مؤثر در بهبود عملکرد شرکت‌های واگذارشده مشوق‌های بهره‌وری بوده است، تا آن‌جاکه نقش آن‌ها را در بهبود عملکرد حدود ۶۴ درصد برآورد کرده‌اند. نتایج پژوهش اندرس و دیگران (Anders et al. 2006) نیز، در بررسی خصوصی‌سازی ۱۱۶ شرکت ارائه‌دهنده برق در ۱۰ کشور امریکای لاتین، حاکی از افزایش بهره‌وری نیروی کار در مقابل کاهش تعداد کارکنان شرکت‌های بررسی شده بود.

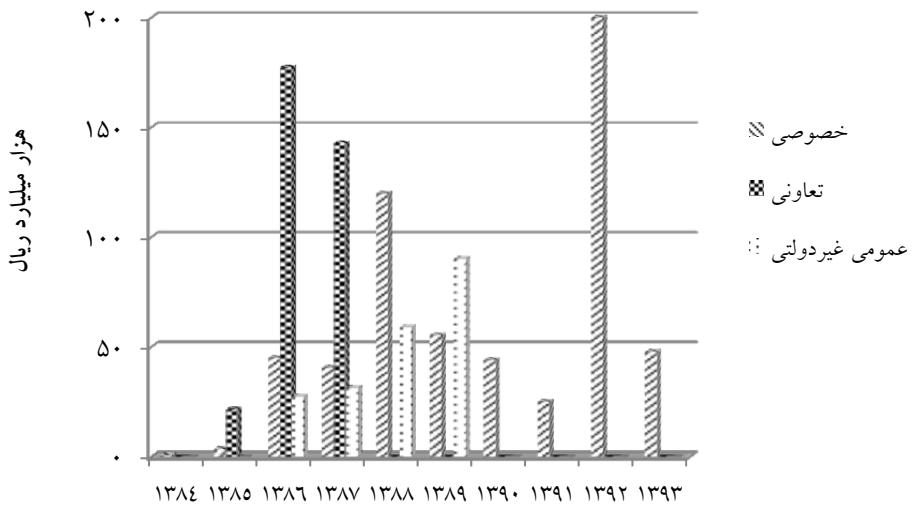
باتوجه به مبانی نظری و نتایج پژوهش‌های یادشده، می‌توان گفت که با خصوصی‌سازی شرکت‌های دولتی، در صورت ثبات دیگر عوامل، باید شاهد افزایش بهره‌وری عوامل تولید باشیم.

۳. خصوصی‌سازی در ایران

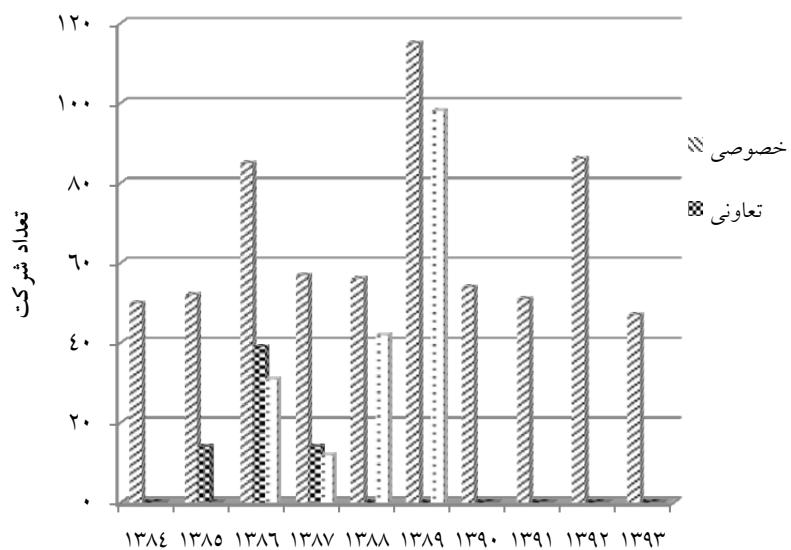
عمده تلاش‌های انجام‌شده در زمینه خصوصی‌سازی در ایران مربوط به بعداز سال ۱۳۷۰ است. سازمان برنامه و بودجه وقت، با ارائه پیش‌نهادی که در تبصره ۳۲ قانون برنامه اول درج شد، تلاش کرد تا روند افزایش خصوصی‌سازی در کشور را سرعت بخشد. نتیجه کار از سال ۱۳۷۰-۱۳۷۳ فروش ۱۷۱۵/۵ میلیارد ریال سهم و از سال ۱۳۷۶-۱۳۷۴ نیز فروش ۱۷۸۰/۷ میلیارد ریال سهم به روش‌های مذکوره، مزایده، و بورس بود. طی دوره ۱۳۷۹-۱۳۷۷ نیز دولت حاضر شد از مالکیت خود بر ۴۸۳۲/۲ میلیارد ریال سهم بگذرد.^۱ در سال ۱۳۸۰ با تشکیل سازمان خصوصی‌سازی وظيفة واگذاری شرکت‌های دولتی به‌طور مرکز به این سازمان محول شد. با ابلاغ قانون سیاست‌های کلی اصل ۴۴ در سال ۱۳۸۴ و تصویب آن در سال ۱۳۸۶، خصوصی‌سازی وارد مرحله تازه‌ای شد. روند خصوصی‌سازی در کشور در سال‌های پس از ابلاغ اصل ۴ قانون اساسی، بر حسب ارزش سهام و نیز شمار شرکت‌های واگذارشده، به‌تفکیک بخش در نمودارهای ۱ و ۲ نشان داده است.

در نمودارهای ۱ و ۲ منظور از سهام واگذارشده به بخش تعاوی و بخش عمومی غیردولتی به‌ترتیب سهام عدالت و رد دیون دولتی است. در نمودار ۱، برخلاف نمودار ۲، مشاهده می‌شود که ارزش سهام واگذارشده به صورت سهام عدالت به‌نسبت شمار شرکت‌های واگذارشده بسیار زیاد است که این امر حاکی از آن است که بیش‌تر شرکت‌های واگذارشده به این روش از گروه شرکت‌های بزرگ از حيث سرمایه‌اند.

یادآور می‌شویم که در انتخاب نمونه برای ارزیابی عملکرد در این تحقیق فقط شرکت‌های واگذارشده به بخش خصوصی را در نظر گرفته‌ایم و شرکت‌هایی را که بابت رد دیون دولتی و سهام عدالت واگذار شده‌اند از تحلیل‌ها کنار گذاشته‌ایم؛ البته از کل شرکت‌های واگذارشده به بخش خصوصی نیز، با توجه به اطلاعات دریافت‌شده از سازمان خصوصی‌سازی، به‌تفکیک شرکت واگذارشده و درصد واگذاری آن فقط ۴۷ شرکت از ۴۱۵ شرکت واگذارشده (حدود ۱۱ درصد از کل شرکت‌ها) طی سال‌های ۱۳۸۹-۱۳۸۴ خصوصی‌سازی بالای ۵۱ درصد را تجربه کرده‌اند و در ۸۹ درصد باقی‌مانده خصوصی‌سازی به صورت واگذاری درصد کمی از سهام بوده است. در جدول ۱ خلاصه اطلاعات شرکت‌های بررسی‌شده را آورده‌ایم.

نمودار ۱. ارزش سهام واگذارشده طی دوره ۱۳۸۴-۱۳۹۳ به تفکیک بخش
(مجموعه گزارش‌های سالیانه سازمان خصوصی‌سازی)

نمودار ۲. تعداد شرکت‌های واگذارشده طی دوره ۱۳۸۴-۱۳۹۳ به تفکیک بخش
(مجموعه گزارش‌های سالیانه سازمان خصوصی‌سازی)

۹ تأثیر خصوصی سازی در بهرهوری نیروی کار و سودآوری شرکت‌های ...

جدول ۱. خلاصه اطلاعات مربوط به شرکت‌های بررسی شده
(مجموعه گزارش‌های عملکرد سالیانه سازمان خصوصی سازی ۱۳۸۰-۱۳۸۹)

ردیف	نام شرکت	روش واگذاری	درصد سهام واگذارشده	ردیف	نام شرکت	روش واگذاری	درصد سهام واگذارشده
۱	کشاورزی اراک تاکا	مزایده	۱۰۰	۱۲	تولید ادوات ساختمانی گسترش و نوسازی صنایع ایران	مزایده	۸۱
۲	ساخت و تولید سوم علف‌کش	بورس	۱۰۰	۱۳	کابل‌های مخابراتی شهید قندی	مزایده	۱۰۰
۳	تایدوتر خاورمیانه	بورس	۵۱	۱۴	سیمان خاش	بورس	۹۷
۴	صنایع فولاد گسترش	بورس	۶۰/۹۲	۱۵	سیمان هرمگان	بورس	۷۴/۲۲
۵	صنایع معدنی پارس کانی	مزایده	۹۵/۹	۱۶	سیمان خوزستان	مزایده	۱۰۰
۶	نیتر پارس	بورس	۵۲	۱۷	سیمان اردبیل و آهک آذربایجان	مزایده	۸۳
۷	فرآوردهای گوشتی کشور - زیاران	مزایده	۱۰۰	۱۸	تولید پمپ‌های بزرگ و توربین آبی	مزایده	۱۰۰
۸	پتروشیمی رازی	بورس	۶۱/۱۵	۱۹	تولید تجهیزات سنگین هپکو	مزایده	۹۷/۱۴
۹	خیبر	مزایده	۷۵	۲۰	کتورسازی ایران	مزایده	۹۵/۶۲
۱۰	تکنولوژی و ساخت صنایع ایران - تکنیکان	مزایده	۸۳/۱	۲۱	سیمان هگمتان	مزایده	۹۰
۱۱	-	بورس	۶۶	۲۲	ماشین آلات صنعتی تراکتورسازی ایران	مزایده	۹۹

درباره ارزیابی خصوصی‌سازی و عملکرد شرکت‌های واگذارشده در داخل کشور چندین مطالعه انجام شده است که اشاره به برخی از آن‌ها در این بخش مفید خواهد بود. طالب‌نیا و محمدزاده (۱۳۸۴: ۹۷-۱۱۵)، برای بررسی تأثیر خصوصی‌سازی در بازده سهام شرکت‌های واگذارشده، ۳۳ شرکت خصوصی‌شده بین سال‌های ۱۳۷۰-۱۳۷۳ و ۲۵ شرکت را که در دوره مشابه مالکیت آن‌ها در اختیار دولت باقی مانده بود برای مقایسه نتایج انتخاب کردند. تحلیل نتایج با آزمون‌های آماری ناپارامتری (non-parametric statistics) نشان داد که پس از خصوصی‌سازی بازده سهام شرکت‌ها تغییر معناداری یافته و به‌طور کلی این تغییر مثبت نبوده است. نجات و دیگران (۱۳۸۹: ۷۵-۱۰۸) در مطالعه خود تأثیر خصوصی‌سازی در عملکرد مالی، اقتصادی، و اجتماعی ۴۶ شرکت خصوصی‌شده را از طریق بورس اوراق بهادار طی سال‌های ۱۳۷۵-۱۳۸۳ بررسی کردند و پس از آزمون‌های آماری پارامتری (parametric statistics) تغییرات منفی را در شاخص‌های آزمون مشاهده کردند و نتیجه گرفتند که خصوصی‌سازی باعث بهبود عملکرد شرکت‌ها نشده است. سجادی و دیگران (۱۳۹۲: ۴۹-۶۴) بهره‌وری سرمایه و نیروی کار در فرایند خصوصی‌سازی را بررسی کردند که جامعه آماری این تحقیق ۴۲ شرکت پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران بین سال‌های ۱۳۸۲-۱۳۸۹ بوده است. آن‌ها پس از آزمون فرضیه با روش رگرسیون حداقل مربعات معمولی و آزمون t به این نتیجه رسیدند که خصوصی‌سازی باعث ارتقای عملکرد در شاخص‌های آزمون شده است.

پژوهش حاضر در چند وجه از پژوهش‌های پیشین متمایز است؛ بازه زمانی بررسی یازده سال است که طی این بازه برای هر شرکت دست‌کم اطلاعات شش سال تجزیه و تحلیل شده است و درنتیجه از لحاظ دوره زمانی نتایج آن قابل اعتمادتر است. در این تحقیق، برخلاف تحقیقات قبلی، هر دو شاخص سودآوری و بهره‌وری با دو روش آزمون‌های آماری ناپارامتری و روش‌های اقتصادسنجی بررسی شده‌اند و برای تجزیه و تحلیل ارقام حقیقی (پس از حذف اثر تورم) به کار رفته است. گفتنی است که تاکنون در مطالعات داخلی از روش‌های اقتصادسنجی برای ارزیابی شاخص سودآوری شرکت‌های واگذارشده استفاده نشده است. از نوآوری‌های دیگر این پژوهش می‌توان به نمونه انتخابی اشاره کرد، زیرا برخلاف دیگر تحقیقات، که به علت دشواری در جمع‌آوری اطلاعات شرکت‌های واگذارشده به روش مزایده به بررسی شرکت‌های واگذارشده از طریق بورس اکتفا می‌کردند و اغلب شرکت‌های موردارزیابی درصدهای واگذاری پایینی داشتند، در نمونه انتخابی تحقیق حاضر، صرفاً شرکت‌های واگذارشده

با درصد واگذاری بالای ۵۱ درصد ارزیابی شده‌اند که با هر دو روش بورس یا مزایده به بخش خصوصی واگذار شده‌اند. هم‌چنین، در این پژوهش، تلاش شده است که از میان شرکت‌های واگذارشده شرکت‌هایی برگزیده شوند که شائبهٔ دخالت دولت در مدیریت آن‌ها پس از خصوصی‌سازی مطرح نباشد و بتوان با اطمینان واگذاری مالکیت و مدیریت آن‌ها به بخش خصوصی را تأیید کرد. با توجه به نکتهٔ اخیر و تعریف ارائه‌شده ازسوی بیس لی و چایلد برای خصوصی‌سازی، می‌توان با اطمینان بیان کرد که خصوصی‌سازی بدون دخالت دولت در شرکت‌های بررسی‌شده انجام شده است و درواقع انتظار داریم که نتایج این تحقیق با واقعیت‌های دردسترس و مبانی نظری یادشده هم‌خوانی بیشتری داشته باشد.

۴. روش‌شناسی تحقیق

در این پژوهش دو شیوهٔ آماری و اقتصادستنجه در تحلیل مسئلهٔ پژوهشی به کار می‌رود. در قسمت آماری، میانگین متغیرهای مورد نظر تحقیق برای سال‌های پیش و پس از خصوصی‌سازی مقایسه شده است. برای استفاده از آمارهٔ آزمونی مناسب نخست باید نرمال بودن یا نرمال نبودن داده‌های آماری به کار رفته در تحقیق مشخص شود. اگر داده‌های آماری تحقیق نرمال بود، برای تعیین اختلاف میانگین دو جامعه از آزمون پارامتری مقایسه زوجی (t-test) بهره می‌بریم و در صورت نرمال نبودن داده‌های آماری تحقیق معادل آزمون مقایسه زوجی در آزمون‌های ناپارامتری یعنی آزمون رتبهٔ علامت‌دار ویلکاکسون (Wilcoxon signed-rank test) را به کار خواهیم برد. برای تعیین نرمال بودن یا نرمال نبودن داده‌ها نیز از آزمون «کلوموگروف - اسمیرنوف» (Kolmogorov and Smirnov) استفاده می‌شود. نتایج آزمون کلوموگروف - اسمیرنوف در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲. نتایج آزمون کلوموگروف - اسمیرنوف

متغیر	تعداد مشاهدات (N)	میانگین هر متغیر	مقدار آمارهٔ آزمون (Z_{KS})	نتیجه
Profit 0	۲۲	-۰/۰۷۲	۱/۳۵۶	رد فرض H_0
Profit 1	۲۲	۰/۱۳۰	۰/۶۸۳	رد فرض H_0
Productivity 0	۲۲	۱۶۷/۴۷	۰/۹۵۰	رد فرض H_0
Productivity 1	۲۲	۳۵۸/۸۹	۱/۰۷۲	رد فرض H_0

در جدول ۲ متغیر سودآوری و بهره‌وری برای دو دوره قبل و بعداز خصوصی‌سازی آزمایش شده است. نتایج نشان‌دهنده رد فرض H_0 یعنی نرمال نبودن شاخص‌های عملکرد شرکت‌های خصوصی‌شده در دوره قبل و بعداز خصوصی شدن است. از این‌رو، برای تعیین اختلاف میانگین دو جامعه از آزمون ناپارامتری ویلکاکسون استفاده شده است.

در قسمت اقتصادسنجی نیز از داده‌های ترکیبی یا پانل در تحلیل مسئله استفاده شده است. علت اصلی ادغام داده‌های سری زمانی و مقطعی افزایش تعداد مشاهدات و بالابردن درجه آزادی است، زیرا هنگام بررسی امکان دارد تعداد مقاطع زیاد و دوره‌های زمانی کم باشد یا برعکس. به علاوه، با این روش احتمالاً مشکل هم‌خطی رفع می‌شود، چراکه داده‌ها هم با گذشت زمان و هم در میان افراد تغییر می‌کنند.

۵. ارائه الگو و تعریف متغیرها

مدل به کاررفته برای سودآوری را طبق مبانی نظری و پیشینه مطالعاتی تحقیق می‌توان به صورت معادله ۱ نمایش داد:

$$Profit_{it} = \beta_0 + \beta_1 Lcost_{it} + \beta_2 Kcost_{it} + \gamma Private_{it} + e_{it} \quad (1)$$

که در آن $Profit$ بیان‌کننده نسبت سود قبل از کسر مالیات به ارزش فروش و $Lcost$ نسبت هزینه کل نیروی کار به ارزش فروش است. متغیر هزینه نیروی کار شامل هزینه همه اقلامی است که به طور مستقیم یا غیرمستقیم به نیروی کار پرداخت شده و مقادیر این متغیر از صورت‌های مالی استخراج شده است. انتظار داریم که با افزایش مقدار این متغیر توضیحی شاهد کاهش سودآوری شرکت باشیم؛ بنابراین انتظار داریم مقدار β_1 منفی باشد. نسبت هزینه‌های مالی به ارزش فروش را نشان می‌دهد. این متغیر نزدیک‌ترین تقریب برای هزینه‌های سرمایه، که قابلیت کمی شدن دارد، در نظر گرفته شده است. هزینه‌های مالی در صورت سود و زیان گزارش شده شرکت شامل سود تضمین‌شده و کارمزد تسهیلات دریافتی از بانک‌ها، جریمه تأثیر تأدیه تسهیلات دریافتی، و هزینه کارمزد اعتبارات اسنادی می‌شود. برای ضریب این متغیر توضیحی (β_1) نیز مقدار منفی را انتظار داریم. متغیر مجازی خصوصی‌سازی است که برای سال‌های بعداز واگذاری و سال واگذاری شرکت مقدار آن صفر و برای سال‌های بعداز واگذاری مقدار آن یک است؛ البته، در صورت صفر بودن این متغیر در سال خصوصی‌سازی، باید یادآوری کرد که شرکت‌ها معمولاً با بودجه مصوب قبلی فعالیت می‌کنند و احتمال تغییرات مربوط به

خصوصی‌سازی در سال‌های بعداز سال خصوصی‌سازی بیشتر است. t و i به ترتیب معرف مقاطع (شرکت‌ها) و سال‌هاست.

علاوه‌بر همه متغیرهای توضیحی یادشده، آمارهای متغیر نسبت هزینه انرژی به ارزش فروش نیز در معادله ۱ در حکم متغیر توضیحی گردآوری و تحلیل شدند، ولی از آن‌جاکه در دوره مورد بررسی هزینه‌های انرژی در شرکت‌ها تغییرات معناداری نداشتند و نتایج تخمین نیز مؤید این مطلب بود، این متغیر از مدل حذف شد.

مدل بهره‌وری با فرض تابع تولید کاب-داگلاس در معادله ۲ ارائه شده است.

$$\log Y_{it} = \alpha_0 + \alpha_1 \log K_{it} + \alpha_2 \log L_{it} + \delta Privat + \varepsilon_{it} \quad (2)$$

که در آن متغیرهای Y_{it} , K_{it} و L_{it} به ترتیب نشان‌دهنده تولید حقیقی، سرمایه حقیقی، و نیروی کار است. پس از تخمین مدل، برای بررسی بازدهی نسبت به مقیاس از آزمون والد (Wald-test) استفاده می‌کنیم که فرضیه صفر و مقابله آن به صورت زیر است:

$$\begin{aligned} H_0: \alpha_1 + \alpha_2 &= 1 \\ H_1: \alpha_1 + \alpha_2 &\neq 1 \end{aligned} \quad (3)$$

مقدار آمار G این آزمون با توزیع کای-دو ۲/۷۴ بدست می‌آید. بنابراین فرض صفر، یعنی بازده ثابت نسبت به مقیاس، در سطح خطای ۵ درصد تأیید می‌شود. به عبارت دیگر، با تأیید رابطه $\alpha_1 + \alpha_2 = 1$ می‌توان مدل بهره‌وری را به شکل زیر در نظر گرفت:

$$\log y_{it} = \alpha_0 + \alpha_1 \log k_{it} + \delta Privat + \varepsilon_{it} \quad (4)$$

که در آن $\log y_{it}$ لگاریتم تولید سرانه کارگر به قیمت ثابت است. تولید سرانه از نسبت ارزش حقیقی فروش سالیانه شرکت به تعداد کارکنان آن شرکت به دست آمده است. در واقع، مقدار آمار G همان درآمد سرانه کارگر ($P \cdot Q/N$) و معرف بهره‌وری نیروی کار است که از محل تولید کالا به دست آمده است. $\log k_{it}$ لگاریتم ارزش حقیقی کل دارایی‌ها به تعداد کارکنان شرکت است. این متغیر تقریبی از سرمایه استفاده شده در تولید به جای استفاده از سرمایه دفتری شرکت در نظر گرفته شده است. $Privat$ نیز متغیر مجازی خصوصی‌سازی است که در معادله ۱ تعریف شد.

گفتنی است که در الگوهای برآورده اثرهای متقطع به صورت حاصل ضرب متغیر مجازی خصوصی‌سازی در هریک از متغیرهای توضیحی دیگر در نظر گرفته شده‌اند تا تغییرات در شبیه‌رسیون را منعکس کنند، ولی طبق انتظار اولیه این متغیرها معنادار نشدند.

در واقع، انتظار داریم که تغییر شیب رگرسیون در بلندمدت اتفاق بیفتد و احتمال تغییر در کوتاه‌مدت (دوره زمانی تحقیق) بسیار اندک است که این انتظار براساس مدل برآورده شد. هم چنین، شایان ذکر است که برای بررسی اثر خصوصی‌سازی از یک متغیر دیگر به‌شکل درصد سهام اباسته و اگذارشده به کارکنان در شرکت‌ها و سال‌های مطالعه‌شده استفاده شد، اما، از آن‌جاکه عمدۀ سهام شرکت‌ها در یک سال واگذار شده و واگذاری تدریجی تا رسیدن سهم بخش خصوصی به بیش از ۵۱ درصد سهام شرکت‌ها وجود نداشته است، متغیر اخیر با متغیر مجازی پیش‌گفته دچار هم‌خطی می‌شد و بنابراین از مدل حذف شد.

۶. یافته‌های پژوهش

یافته‌های شیوه آماری با آزمون ویلکاکسون برای فرضیات تحقیق در جدول ۳ آورده شده است که در آن فرض صفر و یک به‌صورت آزمون یک‌دنباله و به‌شکل زیر در نظر گرفته شده‌اند.

$$\begin{aligned} H_0: \mu_1 &\leq \mu_2 \\ H_1: \mu_1 &> \mu_2 \end{aligned} \tag{5}$$

فرض صفر نشان‌دهنده این است که میانگین سودآوری و بهره‌وری شرکت‌ها در دوره پس از خصوصی‌سازی بیش‌تر از میانگین همان متغیرها در دوره پیش از خصوصی‌سازی در سطح اطمینان ۹۵ درصد قرار دارد.

جدول ۳. نتایج آزمون رتبه علامت‌دار ویلکاکسون

متغیر	تعداد شرکت‌ها	میانگین	انحراف معیار	مجموع رتبه‌های مشبت	Z آماره	نتیجه
سودآوری	۲۲	۱۲۶/۵	۳۰/۸۰	۲۰۴	۲/۵۱۶	قبول فرض H_0
بهره‌وری	۲۲	۱۲۶/۵	۳۰/۸۰	۲۱۸	۲/۹۷۱	قبول فرض H_0

مقدار بحرانی Z در سطح خطای ۵ درصد برای آزمون یک‌دنباله برابر ۱/۶۴۵ است. بنابراین، با توجه به نتایج جدول ۳، فرض صفر در سطح معناداری ۹۵ درصد برای هر دو متغیر رد نمی‌شود و این بدین معناست که میانگین دو متغیر سودآوری و بهره‌وری برای دو دوره قبل و بعد از خصوصی‌سازی با هم دیگر اختلاف معناداری دارند و این مقدارها در دوره پس از واگذاری شرکت‌ها بیش‌تر از دوره پیش از واگذاری آن‌هاست.

تأثیر خصوصی‌سازی در بهره‌وری نیروی کار و سودآوری شرکت‌های ... ۱۵

در قسمت اقتصادستنجه برای اطمینان از عدم تخمین رگرسیون‌های کاذب نخست از آزمون ریشه واحد لوین-لین و خو (Levin-Lin-Chu test (LLC)) برای بررسی مانایی (stationarity) داده‌ها بهره می‌گیریم. نتایج این آزمون برای همه متغیرها در جدول ۴ گزارش شده است.

جدول ۴. نتایج آزمون مانایی

نتیجه	Prob.	مقدار آماره آزمون	متغیر	شیوه آزمون
H ₀	رد فرض	۰/۰۰۰۰	-۸/۳۷۴	آماره آزمون لوین-لین و خو
H ₀	رد فرض	۰/۰۱۷۲	-۲/۱۱۵	
H ₀	رد فرض	۰/۰۰۰۰	-۸/۶۴	
H ₀	رد فرض	۰/۰۰۰۰	-۲۶/۲۷	
H ₀	رد فرض	۰/۰۰۰۰	-۲۴۵/۹۴	

باتوجه به نتایج گزارش شده در جدول ۴، فرضیه صفر مبنی بر وجود حداقل یک ریشه واحد در سطح معنی‌داری ۵ درصد رد شد و همه سری‌ها ماناست. پس از بررسی مانایی متغیرها، الگوها را تخمین می‌زنیم، اما تخمین معادله در روش داده‌های پانل به فرض‌های ما درباره عرض از مبدأ، ضریب شیب، و جمله خطاب استنگی دارد و با عامل فرض‌های خاصی می‌توان تخمین معادله را به روش اثرهای مشترک (common effects model)، اثرهای ثابت (fixed effects model (FEM))، و یا اثرهای تصادفی (random Effect Model (FEM)) برآورد کرد. برای انتخاب روش برآورد با اثرهای مشترک یا اثرهای ثابت از آزمون F بهره گرفتیم که نتایج آن در جدول ۵ گزارش شده است.

جدول ۵. نتایج آزمون F

نتیجه	Prob.	مخرج d.f	صورت d.f	مقدار آماره F	مدل
H ₀	رد فرض	۰/۰۰۰۰	۱۵۱	۲۱	بهره‌وری
H ₀	رد فرض	۰/۰۰۰۰	۱۰۹	۱۸	سودآوری

رد فرض صفر به معنی نپذیرفتن تخمین با روش اثرهای مشترک است؛ بنابراین، باید به روش اثرهای ثابت یا اثرهای تصادفی تخمین بزنیم. برای انتخاب شیوه تخمین با یکی از دو روش مذکور از آزمون هاسمن (Huasman test) بهره می‌گیریم که دارای توزیع کای-دو (Chi-square distribution (χ^2)) است. آماره این آزمون بر اختلاف میان برآوردهای اثر

ثابت و اثر تصادفی یا همان مدل اجزای خطأ (error components models (ECM)) استوار است و به صورت زیر محاسبه می‌شود.

$$H = \left[(\beta_{fe} - \beta_{ec})' (var_{fe} - var_{ec})^{-1} (\beta_{fe} - \beta_{ec}) \right] \sim \chi_k^2 \quad (6)$$

در معادله ۶، β_{fe} و β_{ec} به ترتیب بردار ضرایب در روش اثرهای ثابت و اثرهای تصادفی و var_{ec} و var_{fe} نیز به ترتیب ماتریس واریانس ضرایب در این دو روش‌اند. آماره این آزمون توزیع کای-دو با k درجه آزادی دارد که k تعداد متغیرهای توضیحی است. فرض صفر نیز در این آزمون تخمین با روش اثرهای تصادفی را بیان می‌کند.^۲ نتایج آزمون هاسمن در جدول ۶ گزارش شده است.

جدول ۶. نتایج آزمون هاسمن

نتیجه	Prob.	d.f	مقدار آماره χ^2	مدل
H ₀ رد نشدن فرض	۰/۷۵۷۷	۲	۰/۵۵	بهره‌وری
H ₀ رد نشدن فرض	۰/۴۵۶۵	۳	۲/۶	سودآوری

با توجه به نتایج گزارش شده در جدول ۶، رد نشدن فرض صفر به معنای بهره‌گیری از تخمین با روش اثرهای تصادفی است. در جدول ۷ تخمین هر دو الگو با روش اثرهای تصادفی درج شده است.

جدول ۷. نتایج تخمین با روش اثرهای تصادفی

DW Durbin- (Watson)	F کل رگرسیون	R ^Z	Prob.	آماره t	خطای معیار	مقدار پارامترها	متغیرهای مستقل	متغیر وابسته
1/۶۱	۷/۳۲	۰/۱۴	۰/۰۰۷۶	۲/۷۱	۰/۰۸۱	۰/۲۲۱	β_0	سودآوری
			۰/۰۳۶۷	-۲/۱۱	۰/۲۲۰	-۰/۴۶۶	Lcost _{it}	
			۰/۰۰۱۰	-۳/۳۷	۰/۲۸۸	-۰/۹۷۳	Kcost _{it}	
			۰/۰۲۱۶	۲/۳۲	۰/۰۰۵	۰/۱۲۹	Private	
1/۲۱	۱۰۲/۰۱	۰/۰۵۴	۰/۲۳۴۳	۱/۱۹۳	۰/۱۶۴	۰/۱۹۶	α	بهره‌وری نیروی کار
			۰/۰۰۰۰	۱۱/۸۶	۰/۰۶۸	۰/۸۰۹	Log k _{it}	
			۰/۰۹۵۷	۱/۶۷	۰/۰۳۸	۰/۰۶۴	Private	

با وجود پیشنهاد روش اثرهای تصادفی از طریق آزمون هاسمن برای تخمین الگوها، مهم است که هشدار جانستون و دیناردو (Jahson and Dinardo) را به خاطر بسپاریم

(گجراتی ۱۳۸۹: ج ۲، ۱۱۶۱). آن‌ها دریاره انتخاب از میان دو مدل اثرهای ثابت و اثرهای تصادفی معتقدند: قانون ساده‌ای وجود ندارد تا محقق را برای انتخاب از میان مدل اثرهای ثابت و خطای اندازه‌گیری و گزینش پویا کمک کند، اگرچه داده‌های پانل از داده‌های مقطعی برتر است، چاره کاملی برای مسائل و مشکلات اقتصادسنجی نیست. بنابراین نتایج تخمین با روش اثرهای ثابت را نیز برای هر دو معادله ۱ و ۲ در جدول ۸ ارائه می‌کنیم.

جدول ۸. نتایج تخمین با روش اثرهای ثابت

DW	کل F رگرسیون	R ^z	Prob.	آماره t	خطای معیار	مقدار پارامترها	متغیرهای مستقل	متغیر وابسته
۱/۸۳	۲۷/۹۰	۰/۸۴	۰/۰۰۰۰	۱۱/۵۸	۰/۰۲۲	۰/۲۶۱	β_0	سودآوری
			۰/۰۰۰۱	-۴/۱۱	۰/۱۰۲	-۰/۴۲۱	Lcost _{it}	
			۰/۰۰۰۰	-۷/۰۳	۰/۱۰۲	-۰/۸۹۵	Kcost _{it}	
			۰/۰۰۰۰	۶/۰۴	۰/۰۱۵	۰/۰۹۳	Private	
۱/۲۹	۳۳/۷۱	۰/۸۳	۰/۳۲۷۷	۰/۹۸	۰/۱۶۶	۰/۱۶۳	α	بهره‌وری نیروی کار
			۰/۰۰۰۰	۱۲/۱۹	۰/۰۶۷	۰/۸۲۷	Log k _{it}	
			۰/۰۰۷۸	۲/۷۴	۰/۰۲۲	۰/۰۶۱	Private	

همان‌طور که نتایج جداول ۷ و ۸ نشان می‌دهد، علامت پارامترهای متغیرها مطابق انتظارند، به‌طوری‌که مقدار متغیرهای هزینه نیروی کار به فروش و هزینه سرمایه به فروش علامت منفی دارند و این بدان معناست که با افزایش مقدار این متغیرها میزان سودآوری شرکت کاهش می‌یابد و مقدار ضریب لگاریتم نسبت سرمایه سرانه ثابت نیز تأثیر مستقیم در بهره‌وری نیروی کار را نشان می‌دهد. با توجه به مقادیر احتمال^۳ گزارش شده، متغیرها در سطوح قابل قبول معنادارند و متغیر موردنظر ما برای بررسی تأثیرات خصوصی‌سازی، یعنی متغیر مجازی خصوصی‌سازی، نیز در هر دو معادله و با هر دو روش تخمین تأثیر معناداری را در متغیرهای وابسته سودآوری و بهره‌وری نیروی کار نشان می‌دهد.

۷. نتیجه‌گیری

در این مقاله تأثیر سیاست خصوصی‌سازی در ایران را طی دوره ۱۳۷۹-۱۳۸۹ در عملکرد مالی و اقتصادی با بهره‌گیری از دو شاخص سودآوری و بهره‌وری نیروی کار و با دو شیوه

آزمون آماری ویلکاکسون و مدل اقتصادستنجی داده‌های پانل بررسی کردیم. برای رسیدن به این هدف، با بهره‌گیری از تجزیه و تحلیل‌های آماری و برآزش دو رگرسیون جداگانه برای هر کدام از این شاخص‌ها به دنبال پاسخ به این سؤال بودیم که آیا خصوصی‌سازی در ایران برای شرکت‌هایی که دست کم ۵۱ درصد از سهام آن‌ها به بخش خصوصی واگذار شده توانسته است به اهداف خود از لحاظ افزایش سودآوری و بهره‌وری نائل شود یا خیر؟ برای یافتن پاسخ با استفاده از اطلاعات سالانه ۲۲ شرکت و با برآزش رگرسیون‌های مربوط نتایج زیر به دست آمد:

۱. با توجه به مقدار آماره آزمون ویلکاکسون و برآزش رگرسیون تابع سود با هر دو روش اثراهای ثابت و تصادفی تأثیر مثبت سیاست خصوصی‌سازی در سودآوری شرکت‌های واگذارشده تأیید می‌شود؛
۲. برای متغیر بهره‌وری نیروی کار با هر دو روش یادشده نیز خصوصی‌سازی تأثیر مثبتی در متغیر بهره‌وری نیروی کار داشته است؛
۳. با مدنظر قراردادن نتایج مطالعات پیشین و پذیرش این پیش‌فرض که در شرکت‌های برگزیده در این پژوهش محدودیت واگذاری دست کم ۵۱ درصد از سهام شرکت از طرف دولت به بخش خصوصی در نظر گرفته شده است، اگر این محدودیت را این‌گونه تفسیر کنیم که واگذاری کلی و نه جزئی در شرکت‌ها انجام شده باشد، می‌توان گفت که یافته‌های این تحقیق نتایج بُردمون و وینینگ (۱۹۸۹) مبنی بر اثرگذاری مثبت خصوصی‌سازی در واگذاری‌های کلی را تأیید می‌کند.

سیاست‌های پیشنهادی

۱. شاید مهم‌ترین پیشنهاد این تحقیق به میزان سهام واگذاری شرکت‌ها و نیز واگذاری مدیریت آن‌ها مربوط باشد. در انتخاب نمونه به این نکته مهم بی‌بردیم که دولت در اکثر واگذاری‌ها درصد کمی از سهام شرکت‌ها را واگذار می‌کند؛ به عبارتی، دولت یا خصوصی‌سازی را به صورت جزئی دنبال می‌کند یا این‌که در برخی موارد مشاهده شده است که دولت دخالت‌های گسترده‌ای در مدیریت شرکت‌ها حتی پس از واگذاری داشته است. بنابراین، با توجه به نتایج تحقیقات قبلی و نتایج مثبت تحقیق حاضر، که در آن نمونه انتخابی چنین خصوصیتی ندارد، پیشنهاد می‌شود به منظور افزایش انگیزه بخش خصوصی برای مشارکت در فرایند خصوصی‌سازی، واگذاری‌ها با درصد‌های بالا انجام شود،

به طوری که بخش خصوصی از نبود نقش آفرینی دولت در مالکیت و مدیریت شرکت اطمینان حاصل کند و به سرمایه‌گذاری و خرید سهام شرکت‌های مزبور مبادرت ورزد؛

۲. ضعف آمار و اطلاعات مربوط به روند فعالیت شرکت‌های واگذارشده از طریق روش‌های گوناگون واگذاری، بهویژه مزایده و مذاکره، از جمله موانع و مشکلات اساسی در تحلیل دقیق و همه‌جانبه وضعیت شرکت‌های خصوصی شده است. ازین‌رو، پیش‌نهاد می‌کنیم که سازمان‌های متولی امر واگذاری بنگاه‌های دولتی به ایجاد یک بانک اطلاعاتی در خصوص شرکت‌های واگذارشده به بخش خصوصی اقدام کنند و اطلاعات مذکور را در اختیار پژوهش‌گران و دستگاه‌های برنامه‌ریز قرار دهند تا براساس آن امکان تحلیل دقیق از وضعیت این شرکت‌ها طی سال‌های پیش و پس از واگذاری میسر شود و در مجموع نقاط قوت و ضعف اجرای سیاست خصوصی‌سازی را روشن کند.

پی‌نوشت‌ها

۱. مأخذ آمار: دفتر نظارت و ارزیابی سازمان خصوصی‌سازی (۱۳۸۹).
۲. برای اطلاعات بیش‌تر درباره آزمون هاسمن بنگرید به اشرف‌زاده و مهرگان ۱۳۸۹: ۱۳۵-۱۳۸.
۳. معادل *Prob* در جداول.

کتاب‌نامه

اشرف‌زاده، حمیدرضا و نادر مهرگان (۱۳۸۹)، اقتصادسنجی پانل دیتا، تهران: مؤسسه تحقیقات تعاون. دفتر نظارت و ارزیابی (۱۳۸۹)، ارزیابی عملکرد بنگاه‌های واگذارشده به بخش غیردولتی، تهران: سازمان خصوصی‌سازی.

سازمان خصوصی‌سازی (۱۳۸۰-۱۳۹۳)، «مجموعه گزارش‌های عملکرد سالیانه سازمان خصوصی‌سازی»، <http://www.ipo.ir>.

سجادی، سیدحسین، مهدی عربی، و مریم فلاحتی (۱۳۹۲)، «تأثیر فرایند خصوصی‌سازی بر شاخص‌های بهره‌وری شرکت‌های واگذارشده»، فصل‌نامه پژوهش‌ها و سیاست‌های اقتصادی، دوره بیست‌ویکم، ش ۶۸.

طالب‌نیا، قدرت‌الله و حیدر محمدزاده سلطنه (۱۳۸۴)، «تأثیر خصوصی‌سازی شرکت‌های دولتی پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران بر بازده سهام آنها»، تحقیقات مالی، ش ۱۵.

کیکری، سونیتا (۱۳۸۸)، خصوصی‌سازی و نیروی کار: با واگذاری بنگاه‌های دولتی برای کارکنان چه اتفاقی می‌افتد؟، ترجمه فرهاد مشتاق‌صفت، تهران: مرکز آموزش و تحقیقات صنعتی ایران (به سفارش سازمان خصوصی‌سازی).

گجراتی، دامودار (۱۳۸۹)، مبانی اقتصادستنجدی، ترجمه حمید ابریشمی، تهران: دانشگاه تهران.
نجات، امیرضا و دیگران (۱۳۸۹)، «بررسی تأثیر خصوصی‌سازی بر عملکرد شرکت‌های دولتی
پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران»، فصلنامه پژوهشنامه بازرگانی، ش ۵۵.

- Anders, L., V. Foster, and J. L. Guasch (2006), “The Impact of Privatization on the Performance of the Infrastructure Sector: The Case of Electricity Distribution in Latin American Countries”, *World Bank Policy Research Working Paper*, vol. 1.
- Bartel, A. P. and A. E. Harrison (2002), “Ownership Versus Environment: Disentangling the Sources of Public-Sector Inefficiency”, *Review of Economics and Statistics*, vol. 75.
- Beeasley, M. and S. Littlechild (1983), “Privatization: Principles, Problems and Priorities”, *Lloyd's Bank Review*, vol. 149.
- Boardman, A. E. et al. (2013), “Efficiency, Profitability and Welfare Gains from the Canadian National Railway Privatization”, *Research in Transportation Business and Management*, vol. 6.
- Boubakri, N. and J. ClaudeCosst (1998), “The Financial and Operating Performance of Newly-Privatized Firms: Evidence From Developing Countries”, *The Journal of Finance*, vol. 53.
- Carlin, W. et al. (2001), “Competition and Enterprise Performance in Transition Economies: Evidence from a Cross-Country Survey”, *Economic Literature*, Working Paper, no. 376.
- Dewenter, K. and P. H. Malatesta (2000), “State-Owned and Private Owned Firms: An Empirical Analysis of Profitability”, *The American Economic Review*, vol. 91, no. 1.
- Fredman, R. et al. (2000), “The Limits of Discipline: Ownership and Hard Budget Constraints in the Transition Economies”, *Economics of Transition*, vol. 8, no. 3.
- Hakro, A. N. and M. Akram (2009), “Pre-Post Performance Assessment of Privatization Process in Pakistan”, *International Review of Business Research Papers*, vol. 5, no. 1.
- Hanke, S. H. (1996), *The New Palgrave A Dictionary of Economics*, vol. 3, London: The Macmillan Press Limited.
- La Porta, R. and F. López-de-Silanes (1999), “Benefits of Privatization-Evidence From Mexico”, *Quarterly Journal of Economics*, vol. 114.
- Magginson, W. L., R. C. Nash, and M. V. Randerborgh (1994), “The Financial and Operating Performance of Newly Privatized Firms: An Unternational Empirical Analysis”, *The Journal of Finance*, vol. 49, no. 2.
- Munari, F., E. B. Roberts, and M. Sobrero (2002), “Privatization Processes and the Redefinition of Corporate R&D Boundaries”, *Research Policy*, vol. 31, no. 1.
- Ochieng, M. D. and A. H. Ahmed (2014), “The Effects of Privatization on the Financial Performance of Kenya Airways”, *International Journal of Business and Commerce*, vol. 3.
- Omran, M. (2003), “Privatization, State Ownership, and Bank Performance in Egypt”, *World Development*, vol. 35, no. 4.
- Shleifer, A. (1998), “State Versus Private Ownership: Economic Perspectives”, *American Economic Association*, vol. 12, no. 4.